

højtærede Minister for det Tilsagn, han har givet om at ville foranledige optaget en Drøftelse mellem Københavns Kommune, de interesserede Amtraad, Kommuner og Grundejere om Paabegyndelsen af dette Vejanlæg. Jeg venter mig, at en saadan Forhandling meget stærkt vil kunne fremskynde Anlægget af denne Vej. Denne Vej er jo et stort Spørgsmaal for Tusinder af Mennesker og ikke mindst et meget stort Spørgsmaal for Byen København. Det er blevet mig meddelt, at man nu i Realiteten har opnaaet Enighed mellem Kommissionens Flertal og dens Mindretal, saaledes at det, man kan enes om nu, er en 20 m bred Landevej med en Cyklesti og Gangsti, en 8 m makadamiseret Kørebane i Midten og en 6 m bred Cyklesti paa begge Sider. Forudsætningen for det, man foreløbig er enig om, er, at Københavns Kommune anlægger en Vej ud til Fæstningen og fører en Sporvej derud. Man er blevet enig om for store Partiers Vedkommende, navnlig for Partiet ved Greve, at følge Mindretallets Forslag, det vil sige at føre Vejen bort fra Kysten og længere op i Landet. Saa vidt det kan skønnes, vil Vejen efter det Projekt, man nu er samledes om, kunne anlægges for 2³/₄ a 3 Mill. Kr., det vil sige et Par Millioner Kroner billigere end efter Flertallets Forslag.

Nu skal jeg ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa Enkeltheder i dette Vejprojekt, men kun oplyse, at det er Tanken, at Halvdelen af Omkostningerne skulde tilvejebringes af Grundejerne ved en Vejskyld beregnet efter Forskellen mellem den sidste Ejendomsskyldvurdering og den første Vurdering, der finder Sted efter Vejens Anlæg. Den anden Halvdel er det tænkt, at Amtet og Sognekommunerne skulde bære. Dette er naturligvis kun et løst skitseret Forhandlingsgrundlag, som vil kunne undergaa Ændringer ved den Forhandling, der forhaabentlig kommer i Stand ved den højtærede Ministers Initiativ, men jeg anbefaler dette Vejprojekt til den største Velvillie fra den højtærede Ministers Side. Jeg forstaar meget vel de finansielle Hensyn, der har faaet Ministeren til at stille sig reserveret til Tanken om, at Staten skulde deltage i Udgifterne eller staa i Forskud med disse, og jeg indrømmer ogsaa fuldt ud, at Vejen i første Række er en kommunal Opgave, der først og fremmest har Interesse for Københavns Kommune, men denne Sag er af saa stor Betydning og har en saa stor social Rækkevidde, at jeg meget vil bede den højtærede

Minister om at underkaste ogsaa Spørgsmaalet om en direkte Haandsrækning en fornyet Overvejelse. Der vil ved dette Vejanlæg kunne skaffes Arbejde til Tusinder af Hænder, og der vil her i stor Stil kunne skabes Betingelser for en Afhjælpning af Bolignøden. Der er Hundreder af københavnske Arbejdere og Smaaborgere, der ude langs Køge Bugt for en overkommelig Betaling har købt Grund og kun venter paa taalelige Færdelsesforbindelser for at begynde Opførelsen af Huse. Det drejer sig ikke blot om Strandhuse til Sommerbrug, men inde i Københavns nærmeste Omegn er der Hundreder og atter Hundreder af udstykkede Parceller, der ligger klare til en Bebyggelse til Helaarsbeboelse. Strandvejen fra København til Køge vil have Betingelser for i langt højere Grad end Strandvejen, der gaar Nord paa, at blive en Folkets Vej, en Færdelsaare for den jævne københavnske Befolkning, bort fra Kasernerne, ud til Lys, Luft og Strand. Mod Nord spærrer store kostbare Villaer og Palæer og gamle Villahaver for Adgangen til Stranden. Der er kun paa ganske faa Pletter og ved ganske enkelte Havneanlæg Adgang for den store Befolkning til at komme ud til Stranden. Mod Syd ligger der milelange Strækninger endnu for største Delen ubebyggede, Strækninger, hvortil enhver, der har Cykle, i Løbet af en halv eller en hel Time kan komme bort fra København. Hvilken Betydning en saadan Færdelsvej vil have for den københavnske Befolkning, behøver jeg ikke at komme ind paa. Den har baade sanitær og social Betydning. Det er efter min Mening ikke alene en kommunal, men det er ogsaa i høj Grad en Statsopgave at understøtte den Trang til at skaffe sig eget Hjem paa egen Grund, som er oppe i Bybefolkningen, ikke mindre end i Landbefolkningen; Folk, som med lidt Opmærksomhed følger Livet, som det former sig i Byerne, ikke mindst i en By som København, vil have lagt Mærke til, hvor den brede Strøm af Befolkningen gaar paa Helligdage. Den gaar ud fra Stenbroen, ud, hvor det dufter af Muld, hvor det spirer og gror, til Livet i Kolonihaverne, til det festlige Liv, som man har Lejlighed til at se omkring København om Søndagene, dette festlige Liv, som endnu ikke har fundet sin Skildrer eller Maler. Dette er en Begyndelse for Københavnernes, den store By-Befolknings Uddrift mod Landet. I Kolonilysthusene kan den københavnske Smaa-kaarsfamilie finde Hvile og Forfriskning en Søndag, men Kolonihaverne ligger snart inde